

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 9733

Doknr.
439562

Dato
13-01-2017

Folketingets Social- Indenrigs- og Børneudvalg har d. 16. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 171 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Spørgsmål nr. 171:

"Ministeren bedes redegøre for, om det er korrekt, at hvis en hjemløs person, der er registreret som hjemmehørende i en anden kommune end København, benytter sig af sociale tilbud til hjemløse og herbergspladser i Københavns kommune, så vil den hjemløse persons hjemkommune skulle bidrage til at dække de udgifter, som Københavns kommune har haft ift. den pågældende hjemløse person. Ministeren bedes uddybende redegøre for regelsættet på dette område. Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådet den 15. december 2016 om konsekvenserne af at afskaffe særtilskuddene til Københavns kommune ift. hjemløseindsatsen, jf. SOU alm. del – samrådsspørgsmål P."

Svar:

Reglerne om, hvilken kommune der skal yde og finansiere hjælp efter den sociale lovgivning, er fastsat i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Hvis en hjemløs person, der hidtil har haft opholdskommune i en anden kommune end København, benytter sig af sociale tilbud til hjemløse og herbergspladser i Københavns Kommune, der er omfattet af § 110 i lov om social service, vil den hjemløse persons hidtidige opholdskommune skulle bidrage til at dække de udgifter til hjælp efter den sociale lovgivning, som Københavns Kommune har haft i forhold til den pågældende hjemløse person.

I det nedenstående redegøres der for reglerne om opholdskommune, herunder for hjælp efter lov om social service samt for øvrige ydelser som eksempelvis kontanthjælp eller førtidspension.

Opholdskommune

Udgangspunktet i lovens § 9, stk. 1 er, at opholdskommunen har pligt til at yde hjælp. En persons opholdskommune er efter lovens § 9, stk. 2, den kommune, hvor borgeren bor eller sædvanligvis opholder sig.

Spørgsmålet om hjemløses opholdskommune er nærmere belyst i punkt 264 i vejledning om retssikkerhed og administration på det sociale område. Heri er anført:

”Ved afgørelse af hvilken kommune, der er opholdskommune, kan der lægges vægt på flere momenter. Det kan ikke angives udtømmende, hvad der kan lægges vægt på. Folkeregistertilmeldingen er et vigtigt moment, men de faktiske forhold vejer tungere. Dette gælder særligt i forhold til hjemløse. Et væsentligt moment er personens egne oplysninger, ikke mindst om hvor den pågældende har været, og hvor den pågældende har mest lyst til at opholde sig. Der kan også lægges vægt på, hvor en person senest har været i kontakt med offentlige myndigheder for at få hjælp eller få udbetalt ydelser.

Man skal være opmærksom på, at alle personer altid har en opholdskommune, og at der derfor ikke kan stilles minimumskrav til den tilknytning en person skal have til en kommune, for at kommunen kan anses for opholdskommune. Fastlæggelsen af, hvilken kommune der er opholdskommune, kræver ofte, at der foretages en vurdering af en persons tilknytning til flere kommuner, for at fastslå hvilken kommune der er nærmest til at anse for at være personens opholdskommune.”

Som det fremgår ovenfor, vil bopælsregistreringen i CPR således være et vigtigt moment i afgørelsen af, hvilken kommune der er eller i en periode har været en persons opholdskommune, men de faktiske forhold vejer tungere, hvis disse ikke svarer til registreringen.

Handle- og betalingskommune for hjælp efter lov om social service

Særligt for borgere, der har fået ophold i en af en række nærmere angivne boformer m.v. i en anden kommune ved medvirken enten fra den oprindelige opholdskommunen eller fra anden offentlig myndighed, gælder imidlertid efter lovens § 9, stk. 7, at den oprindelige opholdskommune fortsat vil være handlekommune for borgeren med hensyn til hjælp efter lov om social service, dvs. den kommune, der skal træffe afgørelse om og levere hjælp efter loven. Det gælder bl.a. ved ophold i herberger og lignende boformer efter § 110 i lov om social service, hvor lederen har truffet afgørelse om optagelse enten på baggrund af borgerens egen henvendelse eller efter henvisning fra offentlige myndigheder.

Hvis en borger, der hidtil har haft opholdskommune i en anden kommune, får ophold i et socialt tilbud for hjemløse omfattet af § 110 i lov om social service i Københavns Kommune, vil det således fortsat være den oprindelige opholdskommune, der skal yde og finansiere hjælp til borgeren efter lov om social service.

Det bemærkes hertil, at det i § 177 i lov om social service er fastsat, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til herberger og lignende boformer efter § 110 i lov om social service, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitets-tilbud mv. i forbindelse med boformen.

Betalingskommune for visse andre ydelser (mellekommunal refusion)

For visse ydelser efter anden lovgivning end lov om social service gælder herudover, at den tidligere opholdskommune er betalingskommune. Det gælder eksempelvis kon-tanthjælp og førtidspension.

I § 9 c, stk. 2, jf. stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er det fastsat, at opholdskommunen i samme situationer som er omfattet af § 9, stk. 7, har ret til at få dækket sin andel af udgifterne efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension af den tidligere opholdskommune.

Hvis en person, der hidtil har haft opholdskommune i en anden kommune, får ophold i et socialt tilbud for hjemløse omfattet af § 110 i lov om social service i Københavns Kommune, vil det således være den tidligere opholdskommune, der i sidste ende skal finansiere de udgifter, Københavns Kommune måtte have vedrørende hjælp til den pågældende efter de regler, der er nævnt i § 9 c, stk. 1, i lov om retssikkerhed og ad-

ministration på det sociale område, herunder de nævnte pensionsbestemmelser og lov om aktiv socialpolitik.

Sammenfatning

Hvis en hjemløs person, der hidtil har haft opholdskommune i en anden kommune end København, benytter sig af sociale tilbud til hjemløse og herbergspladser i Københavns Kommune, der er omfattet af § 110 i lov om social service, er det således korrekt, at den hjemløse persons hidtidige opholdskommune vil skulle bidrage til at dække de udgifter til hjælp efter den sociale lovgivning, som Københavns Kommune har haft i forhold til den pågældende hjemløse person.

Med venlig hilsen

Mai Mercado